

'Al jaren trekken mensen noodgedwongen weg'

Bij het debat over het Woonreferendum wordt een grote groep over het hoofd gezien, stelt CDA-raadslid Danielle Knieriem: de Rotterdammer die tevergeefs zoekt naar een huis met een extra kamer en een tuin.

De Woonvisie houdt onze stad al maanden in de greep. De discussie is inmiddels vernauwd tot het wel of niet slopen van 20.000 woningen. De Woonvisie gaat echter over zo veel meer: het gaat over het weerbaar, slagvaardig en toekomstbestendig maken van onze stad. Dit vraagt om een stad in balans. Dat voor elkaar krijgen, behelst meer dan op de barricade klimmen voor alleen de armen of alleen de rijken. Men vergeet namelijk een heel grote groep Rotterdammers die los van het geroeptoeter gewoon in een fijne stad wil wonen.

De Woonvisie gaat over het aanpakken van wijken waar al geruime tijd de balans zoek is. Waar de huizen niet meer in goede staat zijn en voorzieningen verdwijnen bij gebrek aan financiële draagkracht in de wijk. Een voorbeeld van hoe dit zou moeten, is het nieuwbouwproject 'De weg naar Kralingen'. Schrijver Ernest van der Kwast vindt dat een 'gated community voor kansrijke gezinnen' (AD 29-10). Ik woon er om de hoek en niets is minder waar: de achtergrond van de mensen is een afspiegeling van de Rotterdamse samenleving. Mensen van alle achtergronden - Ghanees, Surinaams, Marokkaans, Turks en Nederlands - wonen met elkaar in de straat. Dit gebied wordt nu opgeknapt, bijvoorbeeld de winkelstraat en de buitenruimte. De eenzijdige samenstelling van zowel huizen als bewoners is doorbroken. Er wonen eindelijk kinderen van verschillende komaf die met elkaar kunnen spelen. Daar moet je op inzetten, dan pas doorbreek je sociale lagen.

Bovendien zijn jarenlang mensen uit de stad weggetrokken omdat er simpelweg geen geschikte woning te vinden was die voldeed aan enkele eenvoudige wensen: een tuin, een extra kamertje, voor een betaalbare prijs en dat alles in een kindvriendelijke wijk. Dat waren Rotterdammers die een trede geklommen waren op de sociale ladder. Vinex-wijken zitten vol met Rotterdamse gezinnen uit de middenklasse die maar wat graag op Zuid of in West waren blijven wonen, dicht bij hun familie en sociale kring. Naar de woonwensen van deze grote groep is nooit gekeken, dat vind ik pas onrechtvaardig.

Als je echt iets wil doen, dan grijp je in en geef je iedereen een kans. Dan knap je dus sociale huurhuizen op (bijvoorbeeld om ze energiezuiniger te maken), sloop je waar renoveren niet volstaat en bouw je terug om ook mensen in het middensegment een kans te geven. Durf te investeren in de mensen waar kracht vanuit gaat, maar die niet noodzakelijkerwijs het hardst boven de massa uit willen roepen.

Dat je in een stad als Rotterdam altijd oog moet hebben voor een groep die kwetsbaar is, spreekt voor zich. Niemand heeft de bedoeling om het voor deze mensen nog moeilijker te maken. Als raadslid ben je er echter wel voor alle Rotterdammers. Als raadslid sta ik ten dienste van dát algemeen belang. Voor mij is de belangrijkste vraag in dit Woonreferendum of we wijken in balans willen of niet. Mijn antwoord daarop is een volmondig 'ja'.